

یک مطالعه جدید نشان می‌دهد زندگی در مناطق دارای آلودگی زیاد هوا خطر بستری شدن در بیمارستان در پی ابتلا به کرونا را افزایش می‌دهد. محققان امپریال کالج لندن همچنین شواهدی پیدا کرده‌اند که نشان می‌دهد افرادی که در مناطق آلوده زندگی می‌کنند، احتمال بیشتری دارد که به این بیماری مبتلا شوند. بر اساس این تحقیق، قرار گرفتن طولانی‌مدت در معرض آلودگی هوا فرد را مستعد ابتلا به عوارض شدید کرونا می‌کند.

اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت گفته که ۳۰ درصد از ۱۴۰ هزار گونه حیوانی که ارزیابی کرده در خطر انقراض قرار دارند. کریگ هیلتون، مسوول واحد فهرست قرمز این اتحادیه گفته که این روند از سال ۲۰۱۹ میلادی، نشان می‌دهد که گونه‌های در حال انقراض به میزان قابل توجهی افزایش یافته است. او در مورد وقوع بحران جدی فریب‌الوقوع هشدار داد و سبانه زمین در آستانه ششمین انقراض گسترده در نیم میلیون سال قرار دارد.

به دنبال برداشت‌های بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی در ایران، ۵۰۰ دشت آب شیرین، با خطر فرونشست زمین مواجه شده‌اند. به گفته کارشناسان پدیده فرونشست زمین به دشت‌ها محدود نمانده و حالا در شهرها هم می‌توان آن را مشاهده کرد.

بلایای آب و هوایی پنج برابر شده است. سازمان جهانی هواشناسی می‌گوید میزان بلایای طبیعی مربوط به تغییرات آب و هوایی که در طول ۵۰ سال گذشته در جهان اتفاق افتاده پنج برابر شده است.

۱۲ هزار هکتار از اراضی تالاب انزلی آتش گرفته است. مساحت تالاب انزلی ۲۰ هزار هکتار است. استاندار گیلان گفته است آتش‌سوزی عمدی بوده. به گفته او سوجویان به دنبال نابود کردن مرداب انزلی هستند تا با تصاحب زمین‌هایش در آن کشاورزی کنند.

سیدنی در استرالیا سقف‌های تیره را در خانه‌های جدید ممنوع می‌کند و از ساکنان می‌خواهد درختی در باغ خود بکارند تا به مقابله با تغییرات آب و هوایی و کاهش دمای طاقت فرسای تابستان کمک کند. به عنوان بخشی از برنامه‌ها، سقف‌های روشن‌تر در املاک جدید اجباری خواهد بود و قسمت‌های مسکونی باید به اندازه‌های بزرگ باشند که بتوانند درختی در باغ پستی داشته باشند.

فرونشست زمین؛ زیر پایمان خالی می‌شود

سلامت: زندگی عادی شهرهای ایران جریان دارد اما زیر پای شهرها و شهروندان بی‌صدا خالی می‌شود. اصفهان فعلا تنها کلانشهری است که فرونشست زمین را در شهر هم می‌توان دید. دیوارهای سی و سه پل و پل خواجو ترک برداشته‌اند. بعد از استان اصفهان، استان فارس رکورددار فرونشست زمین است و تحت جمشید هم همین روزها شاید زخمی تازه بردارد که برای آیندگان گواه داستان فرونشست زمین در سال‌های آینده خواهد بود. در نشست تخصصی که برگزار شد، کارشناسان هشدار دادند: بیشترین فرونشست زمین در جنوب غربی تهران ۱۷ سانتی متر است. در برخی سال‌ها ما تا ۲۴ سانتی متر فرونشست داشتیم. یکی از محققانی که در این باره تحقیق می‌کرد، میزان ۳۶ سانتی متر را از فرونشست زمین گزارش داد. صحبت در ایران از فرونشست بالای ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ سانتی متر است، در حالی که طبق استانداردهای جهانی، فرونشست تنها چند میلی متر باید زنگ خطر محسوب شود.

محمد درویش، فعال محیط‌زیست و نایب رییس انجمن اعضای هیات علمی موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، در گفت و گویی با «تجارت فردا» از شدت گرفتن بیابان‌زایی در ایران و جهان می‌گوید: «ما یکی از بدترین کشورهای نظر گسترش بیابان هستیم. لاقلاً از منظر دو معیار این ادعا قابل راستی آزمایی است؛ یکی از منظر فرونشست زمین که میزان نشست زمین در ایران بالاترین حد در کل کره زمین است. آخرین گزارش سازمان زمین‌شناسی ایران اشاره می‌کند که

در استان فارس در فاصله بین دشت صفا و جهرم فرونشست زمین به رقمی حدود ۵۴ سانتی متر در سال رسیده است. رقمی که ۱۴۰ برابر آن چیزی است که از آن به عنوان شرایط بحرانی نام می‌برند. نشست زمین مساله مهمی است که برای درمان آن به ۵۰ تا ۷۰ هزار سال نیاز داریم. در واقع می‌توانیم بگوییم منطقه‌ای که دچار نشست زمین می‌شود، منطقه‌ای مرده است. نرخ فرسایش خاک نیز منظر دومی است که نشان می‌دهد ایران یکی از بدترین کشورها در بیابان‌زایی است. نرخ فرسایش

خاک در ایران نیز یکی از بالاترین نرخ‌ها در جهان است. بر اساس گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۱۸ میلادی کل فرسایش خاک در جهان ۲۴ میلیارد تن است که یک دوازدهم این رقم یعنی دو میلیارد تن به‌تنهایی در ایران تولید می‌شود. ایران تنها کشورد در معرض فرونشست زمین نیست اما یکی از کشورهایی است که همه دشت‌های آب شیرین آن با این خطر روبرو است. برداشت از چاه‌های ایران به دلیل گوه‌های مخربی مانند خودکفایی در محصولات کشاورزی و در دست

فرونشست زمین خطری جدی برای تاسیسات زیربنایی ایران مانند خطوط مترو و راه‌آهن و جاده‌ها و نیروگاه‌هاست. البته ساختمان‌های مسکونی هم از این خطر جان سالم به در نخواهند برد. در جایی که زمین فرونشست کرده راه‌حل زیادی باقی نمی‌ماند. تنها راه پیشتر زمین؛ جلوگیری از برداشت بی‌رویه آب از چاه‌های ایران است

نیود فناوری مدرن و ماشین‌آلات پیشرفته کشاورزی و کنار آن آب ارزان کشاورزی، دست به دست هم داده و سفره‌های آب زیرزمینی ایران را به سوی خالی شدن می‌برد.

فرونشست زمین خطری جدی برای تاسیسات زیربنایی ایران مانند خطوط مترو و راه‌آهن و جاده‌ها و نیروگاه‌هاست. البته ساختمان‌های مسکونی هم از این خطر جان سالم به در نخواهند برد. در جایی که زمین فرونشست کرده راه‌حل زیادی باقی نمی‌ماند. تنها راه جلوگیری از فرونشست بیشتر زمین؛ جلوگیری از برداشت بی‌رویه آب از چاه‌های ایران است. به نظر کارشناسان، مقامات ایران آنقدر آمار فرونشست زمین را شنیده‌اند که دیگر بی‌تفاوت شده‌اند و خطر آن را جدی نمی‌گیرند ولی وقتی مانند زلزله یا سیل در آینده‌ای نزدیک شاهد عواقب این بلای انسان‌ساز باشیم، دیگر نمی‌توان آن را جدی نگرفت. ■

هشدار سبز

تادیر نشده باید گونه‌های جانوری و گیاهی در خطر ادرباییم

افزایش کرده است. به گفته محققان شمار این ماهی‌ها یک دهه بعد از تلاش‌های حفاظتی درحال جهش است. با این حال اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت (آی‌یوسیان) که «فهرست قرمز» انقراض را تهیه می‌کند گفت که برخی از ذخایر ماهی تن همچنان افت شدیدی را تجربه می‌کنند. این گروه گفت فشار انسان بر آبزیان همچنان درحال افزایش است. برای مثال تقریباً چهار گونه از ده گونه مهم کوسه و سفره ماهی‌ها در معرض تهدید انقراض قرار دارند. در معرض تهدید یک درجه خفیف‌تر از در معرض خطر است. در همین حال در خشکی‌ها هم ازدهای کومود و به ورطه نابودی نزدیک‌تر می‌شود. این موجود که سنگین‌ترین مارمولک جهان است به دلیل تغییر اقلیم تهدید می‌شود و این نگرانی وجود دارد زیستگاه آن در اثر افزایش سطح دریاها نابود شود. فهرست اصلاح شده گیاهان و حیوانات در معرض خطر در آغاز

از خطرهای جدی در یکی - دو دهه گذشته درباره محیط زیست، از میان رفتن بخش قابل توجهی از گونه‌های جانوری و گیاهی است. این خطر دلایل متفاوتی دارد، از آلودگی‌های آب و هوا و خاک گرفته تا گرم شدن زمین که شرایط زیست‌جانوران و گیاهان را تغییر داده تا دست‌درازی انسان به زیستگاه‌های حیات وحش و از بین بردن زیستگاه‌های طبیعی آنها که باعث شده بسیاری از گونه‌هایی که در چرخه حیات لازم و ضروری هستند را از دست بدهیم. متأسفانه باید گفت عامل اغلب بلاهایی که بر سر طبیعت آمده ما انسان‌ها هستیم اما اگر بتوانیم به موقع جلوی این تخریب را بگیریم می‌شود به تنوع حیات در کره خاکی امیدوار بود.

به گزارش بی‌بی‌سی که اقدامات پیشگیرانه درباره حفظ گونه ماهی تن را بررسی کرده، دانشمندان می‌گویند جمعیت ماهی‌های تن که به دلیل صید بی‌رویه تا مرز انقراض پیش رفته بودند شروع به

کنگره جهانی حفاظت از محیط‌زیست «آی‌یوسیان» که از دوازدهم تا بیستم شهریور در شهر ماریس فرانسه برگزار می‌شود منتشر شد. این کنفرانس معمولاً هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود و هزاران چهره ممتاز دولتی، جامعه مدنی، بومیان، کسب و کارها و دانشگاهیان برای بررسی راه‌های مقابله با چالش‌های محیط‌زیست در آن گرد هم می‌آیند. دکتر برونو اوپولو دبیر کل «آی‌یوسیان» گفت: خبر احیای جمعیت تن‌ها «نشانه قدرتمندی» است که به‌رغم فشار بر اقیانوس‌ها، گونه‌ها توانایی بازگشت دارند، به شرطی که کشورها به روش‌های قابل دوام متعهد باشند. کسانی که در کنگره جهانی «آی‌یوسیان» گرد آمده‌اند «باید از این فرصت برای بلندپروازی بیشتر در زمینه حفاظت از تنوع زیستی استفاده کنند.» «فهرست قرمز گونه‌های در معرض تهدید» این سازمان برای سنجش وضعیت گونه‌ها از نظر نزدیکی به مرز انقراض یک استاندارد طلایی به حساب می‌آید. در نیم قرن گذشته حدود ۱۳۹ هزار گونه ارزیابی شده‌اند که نشان داد ۳۹ هزار گونه اکنون در معرض تهدید انقراض هستند و ۹۰۲ گونه هم کاملاً نابود شده‌اند. ■

پیشنهاد سبز

جنون پلاستیک را می‌شود و باید درمان کرد

که یادمان رفته تا همین چند وقت قبل که خبری از این دشمن طبیعت نبود، در هر مراسم و گردهمایی همه در ظروف عادی غذا می‌خوریم و بعد هم ظرف‌ها را می‌شستیم. حالا با آمدن ظروف یکبار مصرف راه‌حل تازه‌ای پیدا کرده‌ایم: به بهای از بین رفتن محیط‌زیست‌مان از کار خودمان کم کنیم!

خبرهای خوب: خبرهای خوب اینکه فناوری به‌کمک آمده و حالا می‌شود کیسه‌های خرید را از زیست‌پلاست‌ها تهیه کرد. زیست‌پلاست‌ها دو دسته هستند: پلاستیک‌هایی با منشأ زیستی و پلاستیک‌هایی برگشت‌پذیر به طبیعت یا پلاستیک‌هایی که هر دو ویژگی را دارند. هر چند فناوری تولید زیست‌پلاست‌ها پیچیده است اما خوشبختانه این فناوری در ایران موجود است و بومی سازی شده.

چند راه ساده برای داشتن محیطی پاکیزه‌تر

- ۱) تا می‌توانید زیاله تولید نکنیم. از کارهای ساده‌ای مثل استفاده از لیوان‌های شیشه‌ای یا فلزی به جای لیوان یکبار مصرف استفاده کنید.
- ۲) تا می‌توانید تولید زیاله را به تاخیر بیندازید. برای این کار می‌توانیم چند بار از محصولات پلاستیکی استفاده کنیم. پلاستیک‌های بادوام را بعد از خرید نگه داریم و در خریدهای بعدی از آنها استفاده کنیم. این طوری مقدار زیادی از تولید کیسه پلاستیکی کم می‌کنیم.
- ۳) شانس بازیافت زیاله را بیشتر کنیم. یکی از راه‌های عملی و ساده برای این کار تفکیک زیاله‌ها به تر و خشک است. زیاله‌های تر شامل انواع مواد غذایی فسادپذیر و زیاله‌های خشک شامل کاغذ و پلاستیک و شیشه است که البته در کشورهای توسعه‌یافته این سه راه هم به تفکیک تحویل مأموران گردآوری زیاله می‌دهند. ■

ایران جزو ۵ کشور دنیا در مصرف پلاستیک است و جالب است بدانید، سالانه ۱۰۰ میلیون بشکه نفت صرف کردن پلاستیک می‌شود. یعنی مصرف بیش از اندازه پلاستیک بازی دوسر باخت است، هم منابع نفتی را از بین می‌برد، هم محیط‌زیست و پاکیزگی زمینی را که روی آن زندگی می‌کنیم. در حال حاضر، ۵ هزار کارخانه تولید ظروف یکبار مصرف در کشور ما وجود دارد که تنها ۳۰۰ کارخانه مجوزهای لازم برای تولید این ظروف را دارند و این یعنی نظارت درستی بر نوع تولید این ظروف وجود ندارد. امروز می‌خواهیم درباره سونامی پلاستیک صحبت کنیم؛ سونامی که اگر فکری برای آن نشود، نه تنها شهر و کشور ما را، بلکه اگر جلوی آن گرفته نشود، خطری جدی برای جهان و نسل‌های آینده است. مادر عصری زندگی می‌کنیم که بدون آنکه بدانیم، تقریباً همه ما گرفتار نوعی از جنون به نام جنون پلاستیک شده‌ایم. پلاستیک‌ها از نفت که از منابع تجزیه‌ناپذیر هستند درست می‌شوند و به همین دلیل، زیاله‌های پلاستیکی در طبیعت قابل تجزیه نیستند. کیسه‌های نایلونی و پلاستیک به طور متوسط ۵۰۰ تا ۷۰۰ سال در طبیعت باقی می‌مانند. برای بسته‌بندی تا می‌توانید از پلاستیک استفاده نکنیم. ۳۰ درصد از پلاستیک‌های تولید شده در بسته‌بندی به کار می‌روند. بنابراین، برای کم کردن تولید زیاله‌هایی که در طبیعت تجزیه نمی‌شوند، باید از حجم بسته‌بندی‌های بی‌مورد یا بزرگ و براق کم کرد. این روزها مدام مراسم‌های جدیدی به فرهنگ ما ایرانی‌ها در حال اضافه شدن است که علاوه بر بار مالی و فشار روانی تدارکات و چشم و همچشمی‌ها با نزدیکان و دوستان، کلی زیاله پلاستیکی تولید می‌کند. استفاده از بسته‌بندی‌های قابل بازیافت با سبک‌های پاره‌ای مخصوص خرید می‌تواند از حجم پلاستیک‌هایی که تنها چند دقیقه یا چند ساعت مورد استفاده قرار می‌گیرند و بعد دور ریخته می‌شوند، کم کند. کیسه‌های خشک و غیرپلاستیکی که در طبیعت بعد از مدتی تجزیه می‌شوند؛ یک جایگزین خوب برای پلاستیک‌های آلوده‌کننده هستند. فکر کنیم هنوز خیلی‌ها زبیل را به یاد دارند که قبل از آنکه به پلاستیک اعتبار پیدا کنیم، جزو مهم خرید ما ایرانی‌ها بود. در ضمن از کیسه‌ها و جعبه‌های کاغذی هم می‌تواند یک جایگزین خوب باشد به شرط اینکه درختانی را برای استفاده‌های صنعتی از قبل کاشته باشیم و برای تولید کیسه‌های کاغذی به جان جنگل‌های قدیمی کشورمان نیفتیم. از لیوان‌ها و ظروف شخصی استفاده کنیم. ما در این یکی - دو دهه اینقدر به ظروف یکبار مصرف عادت یا بهتر بگوییم اعتیاد پیدا کرده‌ایم

یادداشت سبز

«محدودیت» را به کودکان بیاموز

از روزی که فرزندانمان به دنیا می‌آید، فکر و دگرمان این است که کدام کلاس یا مدرسه پرورد تا درسش بهتر باشد اما به ذهن‌مان نمی‌رسد که زندگی کردن و مدارای با طبیعت را یادش بدهیم. به او بیاموزیم که منابع طبیعی اطراف ما بی‌انتهای نیستند و اگر درست مصرف نکنیم، روزی حتماً ته می‌کشند. این همان است که به آن تفکر «پایدار» می‌گویند، یعنی طوری مصرف کن که آسیبی به طبیعت نرسانی و در پایان مصرف منبعی از طبیعت کسر نشده باشد.

یک مساله این است که بچه‌های این دوره با این ذهنیت که منابع زیستی این جهان بی‌انتهای هستند بزرگ می‌شوند. غالب بچه‌های این دوره به خصوص در محیط‌های شهری به گونه‌ای زندگی نمی‌کنند که محدودیت منابع زیستی در آن خیلی به چشم بیاید. (فقر در محیط‌های شهری لزوماً با محدودیت منابع طبیعی مثل آب یا خاک نامتعلق ندارد). از سوی دیگر غالباً والدین اینگونه آموخته شده‌اند که کودک نباید هیچ نگرانی نسبت به آینده داشته باشد و تامین روانی (به معنای آنکه اصلاً نگران نباش، هیچ مشکلی وجود ندارد) به اندازه تغذیه و بهداشت در سلامت روانی بچه موثر است. طبیعتاً ایده نادرستی نیست و نباید از بچه یک موجود نگران و هراسان ساخت. اصلاح‌جای بحث هست که تا کجای می‌توان در باره بحران‌ها و خطرهای محیط‌زیستی با بچه صحبت کرد. در عین حال بچه باید بیاموزد برای هر چیزی در جهان محدودیتی هست. از جمله منابع زیستی و اقتصادی. خانواده‌هایی هستند که در عین حال برای بچه همه گونه زمینه‌های آسایش و رفاه را فراهم می‌آورند به او می‌آموزند که صرفه اقتصادی چیست و چقدر مهم است که هر کس در زندگی مقصد باشد. همین ایده درست تربیتی را می‌توان به محیط‌زیست هم تعمیم داد. لازم نیست که بچه از یک آخرالزمان محیط‌زیستی ترسانده شود اما می‌توان به بچه آموزش داد که منابع زیستی مثل آب، خاک، هوا و حیات جانوری و گیاهی نامحدود نیستند و استفاده نادرست می‌تواند به نابودی آنها منجر شود، همچنان که و لخر جی و عدم مدیریت درست منابع مالی می‌تواند فقیر یا حتی ورشکستمان کند.

بچه‌ای که رعایت محدودیت منابع را آموخته آسان‌تر سبزگرا می‌شود. اخلاق اساساً یعنی رعایت محدودیت در هر نوع تمایلات نفسانی. بدبختی می‌دانیم این را به بچه آموزش دهیم. همین قاعده را چرا نگرانیم برای محیط‌زیست نیز به کار ببریم؟ ■